

LISTER TINGRETT

DOM

Avsagt: 02.06.2008
Saksnr.: 08-036668TVI-LIST
Dommer: Dommerfullmektig Jan Mikael Meland, alm.flm.
Saken gjelder: Anke over forliksdom

Dag Martin Bakken

Advokat Bjørgulv Rygnestad

mot

Erik Svindland
Drangeid Plast AS

Advokat Olav Sylte
Advokat Olav Sylte

DOM

Hva saken gjelder og kort om dens bakgrunn

Saken mellom Dag Martin Bakken og Drangeid Plast AS gjelder oppfyllelse av pengekrav, og saken mellom Bakken og Erik Svindland gjelder erstatning/prisavslag.

Begge rettskrav har tilknytning til et båtbyggingsprosjekt påbegynt i 2002 mellom Bakken og Svindland. Svindland var da styreleder og daglig leder i Drangeid Plast AS, og det ble på muntlig grunnlag avtalt at Bakken og Svindland skulle bruke selskapet for å skaffe deler og tjenester i forbindelse med prosjektet. Videre ble det enighet om å bruke Drangeid Plast AS sine lokaler og verktøy/utstyr mot vederlag. Bakken og Svindland skulle arbeide på hverandres båter i fritiden, og betale fakturaer for deler og tjenester fortløpende, herunder fra Drangeid Plast AS. Båtmotorer ble kjøpt i Nord-Norge og sendt til Flekkefjord. Begge båter ble sjøsatt og brukt sommeren 2003. Svindland fikk problemer med motoren i sin båt, og motoren ble etter endt sesongen sendt til HK Motorservice AS i Kristiansand for gjennomgang. Ved faktura datert 12.03.2004 til Drangeid Plast AS ble det krevet kr 40 516 for service og reparasjon.

Bakken betalte fortløpende fakturaer sendt til ham fra Drangeid Plast AS i 2003. Siste fakturainnbetaling fant sted 31.08.2003. Ved faktura datert 19.09.2007 krevde Drangeid Plast AS innbetaling av kr 119 715 fra Bakken.

Den 18.11.2007 tok Svindland og Drangeid Plast AS ut forliksklage mot Bakken. Partene møtte til forhandlinger i Flekkefjord forliksråd, som 30.01.2008 avsa dom med slik slutning:

- ”1. Dag Bakken tilpliktet å betale Drangeid Plast AS kr. 119.700,- tillegg av lovens morarente fra 03.10.2007 og til betaling skjer.
2. Dag Bakken tilpliktet å betale Erik Svindland kr. 40516,- med tillegg av lovens morarente fra 03.10.2007 og til betaling skjer.
3. Dag Bakken tilpliktet å erstatte Drangeid Plast AS og Erik Svindland med sakens omkostninger på kr. 8.997,50 med tillegg av lovens morarente fra 14 dager etter forkynning av dom i saken.”

Forliksrådsdommen ble regnet som forkynt den 14.02.2008. Ved stevning 03.03.2008 til Lister tingrett ble avgjørelsen anket av Bakken ved prosessfullmektig advokat Bjørgulv Rygnestad. Tingretten mottok rettidig tilsvaer fra Erik Svindland og Drangeid Plast AS.

Rettsmøte til sluttbehandling ble avholdt 28.05.2008 i Lister tingrett, Farsund. Partene møtte med sine prosessfullmektiger. Partene avga forklaring og det ble foretatt slik dokumentasjon som fremgår av rettsboken.

Saksøkerens påstandsgrunnlag

I korte trekk har saksøker primært anført at begge krav må anses foreldet etter foreldelsesloven §§ 2 og 3. Når det gjelder kravet fra Drangeid Plast AS, kunne selskapet ha krevd oppfyllelse for de tjenester som var ytt i forbindelse med båtbyggingen da båtene ble sjøsatt sommeren 2003. Foreldelsesfristen på tre år løp fra dette tidspunkt, og var således ute da forliksklage ble uttatt 18.11.2007. Svindland visste i egenskap av styreleder/daglig leder om fordringen og hvem som var skyldner. Foreldelsesloven § 10 kommer derfor ikke til anvendelse.

Også kravet fra Erik Svindland må anses foreldet. Kravet er basert på en faktura fra HK Motorservice datert 12.03.2004, og Svindland kunne tidligst kreve fordringen oppfylt da faktura ble mottatt. I mars 2004 visste han om grunnlaget for kravet og at Bakken var skyldner. Foreldelsesloven § 10 kommer således heller ikke til anvendelse her. Foreldelsesfristen utløp en gang i mars 2007.

Videre anføres at kravene heller ikke kan anses som betingede fordringer. Om Bakken skulle ha et motkrav mot selskapet eller Svindland kan ikke anses som betingelse i denne sammenheng.

Uansett må avtaleforholdet mellom Bakken og Drangeid Plast AS anses oppgjort fra Bakkens side. Han har foretatt en rekke større innbetalinger til selskapet både ved faktura og kontant til Svindland som styreformann/daglig leder. På bakgrunn av kommunikasjonen mellom ham og Svindland forut for betaling av faktura på kr 20 000 31.08.2003 var denne innbetalingen et sluttoppgjør ift. selskapet. Svindland har ikke etterkommet Bakkens provokasjon om å legge frem fakturaer selskapet har sendt til Svindland i egenskap av privat båtbygger.

Når det gjelder prisavslagskravet fra Svindland, kan ikke denne rettes mot Bakken da han ikke var selger, men kun formidler av motoren. Han har heller ikke handlet erstatningsbetingende.

Saksøkerens påstand

Kravet fra Drangeid Plast AS:

1. Dag Martin Bakken blir å frifinne.
2. Drangeid Plast AS erstatter Dag Martin Bakken kostnadene ved denne saken med forfall 14 dager etter dom blir forkynt.

Kravet fra Erik Svindland:

1. Dag Martin Bakken blir å frifinne.
2. Erik Svindland erstatter Dag Martin Bakken kostnader med denne saken med oppfyllingsfrist 14 dager etter dommen er forkynt.

Saksøktes påstandsgrunnlag

Avtalen mellom Svindland og Bakken var at de skulle bygge to båter så gunstig som mulig, og at Drangeid Plast AS skulle benyttes som et ledd i dette får skaffe blant annet deler, lokaler og verktøy. Det ble ikke avtalt på forhånd om time- eller delepris for selskapets innsats, men at man etter endt byggingsprosjekt skulle finne ut av dette og få klarlagt hva den enkelte i løpet av byggingen hadde betalt og foreta en sluttavregning. En slik klarlegging av status var således en betingelse for at selskapet skulle fremme et eventuelt krav mot Bakken. Bakken har imidlertid ikke bidratt til dette og i januar 2007 ble klart for selskapet at han heller ikke kom til å gjøre det. Foreldelsesfristen løp således fra dette tidspunkt, og ble avbrutt under ett år senere ved forliksklage. Videre tilsier formålet med foreldelsesreglene at fristen løp fra dette tidspunkt, da Bakken visste at det fremdeles var en relasjon mellom ham og selskapet hva gjaldt CE-godkjenning av båtene.

Bakken har ikke oppfylt sin del av avtalen med Drangeid Plast AS. Han har riktignok fortløpende innbetalt fakturaer som selskapet sendte ham i 2003 for deler og tjenester/arbeid, men det innbetalte beløp dekker ikke selskapets utgifter som er påløpt i forbindelse med byggingen av hans båt. Det bestrides at han har betalt beløp til Svindland i egenskap av styreleder/daglig leder kontant. Faktura datert 19.09.2007 på kr 119 700 er basert på en timesats og et påslag ved innkjøp av deler satt av selskapet. Hvilken timepris og påslag som skal legges til grunn må settes skjønnsmessig av retten.

Når det gjelder Svindlands krav mot Bakken, er det ubestridt at Svindland først under rettsmøtet fikk vite hvem selger av motoren var, og foreldelsesfristen løper således fra dette tidspunkt, jf. foreldelsesloven § 10. Bakken har tilbakeholdt informasjon om dette da Svindland fikk problemer med motoren, og Bakkens opptreden betinger et erstatningskrav.

Kravet er basert på verkstedregning av 12.03.2004. Kravet må fastsettes skjønnsmessig av retten, men de fordeler Svindland har fått ved nye motordeler må anses å være av begrenset verdi.

Saksøktes påstand

1. Dag Martin Bakken tilpliktet å betale Drangeid Plast AS et beløp fastsatt etter tingrettens skjønn og oppad begrenset til kr 119 700 med tillegg av lovens morarente fra 03.10.2007 og til betaling skjer
2. Dag Martin Bakken tilpliktet å betale Erik Svindland et beløp fastsatt etter tingrettens skjønn og oppad begrenset til kr 40 516 med tillegg av lovens morarente fra 03.10.2007 til betaling skjer.
3. Dag Martin Bakken tilpliktet å erstatte Drangeid Plast AS og Erik Svindland med sakens omkostninger med tillegg av lovens morarente fra 14 dager etter forkynning av dom i saken, herunder omkostninger for behandling i forliksrådet.

Rettens vurdering

Twisten mellom Bakken og Drangeid Plast AS

Selskapets krav er knyttet til dets arbeid (timepris) og innkjøp av deler (påslag) i forbindelse med byggingen av Bakkens båt. For ordens skyld bemerkes at selskapet per dato ikke har utarbeidet en tilsvarende faktura for dets innsats knyttet til Svindlands båt.

Det følger av foreldelsesloven § 3 nr. 1 at foreldelsesfristen løper fra den dag fordringshaver tidligst har rett til å kreve å få oppfyllelse. I utgangspunktet løper fristen uavhengig av om fordringshaver har kjennskap til fordringen eller av andre grunner er forhindret fra å gjøre den gjeldende, jf. Rt-1999-1755.

Fastleggelse av tidspunktet etter § 3 nr. 1 må bero på en konkret fortolkning av kravets stiftelsesgrunnlag, og spørsmålet blir når Drangeid Plast AS hadde rett til å kreve oppfyllelse for arbeid og innsats knyttet til Bakkens båt.

Der en fordrings forfall ikke uttrykkelig er fastsatt, vil denne komme til forfall ved påkrav fra fordringshaverens side. Foreldelsesfristen regnes da, med mindre noe annet er avtalt, fra den dag fordringshaver har rettslig adgang til å fremsette krav, dvs. fra det tidspunkt fordringshaver rettslig sett har adgang til å fremsette krav eller på annen måte kreve betaling. I praksis løper derfor foreldelsesfristen i påkravstilfellene alt fra stiftelsesdagen. Betaling for varer- og tjenester vil i påkravstilfellene dermed tidligst kunne kreves umiddelbart etter levering, jf. Rt-1998-868.

Slik retten ser det er det sannsynliggjort at selskapet da båtene ble sjøsatt og brukt av Bakken og Svindland sommeren 2003 hadde et krav mot dem begge, og kunne fra dette tidspunkt kreve betaling. Selskapet hadde da levert tjenester i form av blant annet arbeid og innkjøp av deler. Etter foreldelsesloven § 3 nr. 1 løp således foreldelsesfristen fra sommeren 2003. Retten kan ikke se at selskapet ikke kunne kreve betaling fra Bakken og Svindland før båtene var CE-godkjente. Det vises blant annet til at båtene ikke ble bygget av selskapet på bestilling fra Bakken og Svindland, og kan ikke anses å ha levert båtene til de to. Til dette er selskapets rolle i byggeprosessen for liten. Båtskrogene hadde Svindland og Bakken for eksempel selv skaffet og betalt for. Videre har de som privatpersoner lagt ned betydelig antall timer i prosjektet.

Det er anført at selskapet ikke hadde nødvendige forutsetninger for å kunne fremme kravet da det ikke var avtalt hvilken timesats som skulle legges til grunn og hvor stort påslag Svindland og Bakken skulle betale selskapet for bestilling av nødvendige deler til båtbyggingen. Slik retten ser det er denne anførselen knyttet til fordringshavers subjektive forhold, og må vurderes ut fra regelen om tilleggsfrist i foreldelsesloven § 10, hvor det er

bestemt at foreldelse tidligst inntre 1 år etter den dag da fordringshaver fikk eller burde skaffet seg kunnskap om fordringen og skyldneren.

Retten finner det sannsynliggjort, blant annet ut fra Svindlands forklaring i retten, at selskapet sommeren eller senest høsten 2003 i alle fall burde ha hatt oversikt over de arbeidstimer som var brukt på Bakkens båt og hvilke deler som var skaffet til veie til denne samt selskapets kostnader i den forbindelse, og at dette var kostnader som skulle dekkes av Bakken og Svindland. Retten legger til grunn at selskapets innsats i forbindelse med båtbyggingen ikke var ment å være vederlagsfri. Anførselen om at sluttfordringen fra selskapets side var betinget av at partene satt seg ned og gjennomgikk prosjektregnskapet for å finne ut hvem som skulle betale hvem og eventuelt med hvor mye, kan ikke føre til et annet resultat. Selskapet burde som sagt ha hatt oversikt over *selskapets* utgifter, da arbeidet var slutført, og at dette måtte dekkes av Bakken og Svindland som privatpersoner. Uklarheter vedrørende sluttoppgjøret mellom Bakken og Svindland er et forhold som ikke vedrører spørsmålet om når foreldelsesfristen for selskapets fordringer mot dem begynner å løpe. Reglene om tilleggsfrist etter § 10 fører således i denne sak ikke til et annet resultat enn bestemmelsen i § 3 nr. 1.

Foreldelsesfristen for selskapets fordringer mot Bakken utløp sommeren 2006, jf. foreldelsesloven § 2. Det ble før dette ikke foretatt fristavbrytende skritt fra fordringshaverens side, og retten kan heller ikke se at det er ført tilstrekkelig bevis for at Bakken enten uttrykkelig eller ved sin handlemåte har erkjent den anførte forpliktelse før fristens utløp, jf. § 14. Drangeid Plast AS har da tapt sin rett til oppfyllelse, jf. § 24.

Bakken blir etter dette å frifinne for kravet fra Drangeid Plast AS.

Twisten mellom Bakken og Svindland

Kravet mot Bakken springer ut fra en verkstedregning fra HK Motorservice AS til Drangeid Plast AS for å ha foretatt service/reparasjon på motoren som er i Svindlands båt. Fakturaen er datert 12.03.2004.

Slik retten oppfatter karakteren av kravet er den primært anført å være et krav om prisavslag mot Bakken i egenskap av å være selger av motoren, subsidiært alminnelig erstatning som følge av Bakkens tilbakeholdelse av opplysninger om hvem som er selger samt dokumentasjon knyttet til verkstedkontroll før kjøp av motorene. Retten vil først vurdere om det er grunnlag for slike krav, for deretter å eventuelt ta stilling til om de er foreldet.

Retten kan ikke se at det er rettslig grunnlag, verken gjennom muntlig avtale eller kjøpsloven, for Svindland å kreve prisavslag av Bakken. Kjøp defineres vanligvis som en gjensidig avtale om overføring av eiendomsretten til et formuesgode mot vederlag i penger eller annet (bytte). Retten finner det sannsynliggjort at Svindland og Bakken ble enige om

at sistnevnte skulle skaffe til veie to motorer på vegne av dem begge. For Svindlands del forelå det dermed en fullmakt til Bakken for å skaffe motor til ham. Da Bakken hadde funnet motorene og avtalt pris med selger, ca. kr 150 000 per motor, overførte Svindland penger til Bakken for den ene motoren. Slik retten ser det overtok ikke Bakken eiendomsretten til Svindlands motor, og han fikk uansett ikke noen form for gjenytelse som tilsier at han bør bære risikoen for eventuelle mangler ved motoren som Svindland fikk. Det er heller ikke ført tilstrekkelig bevis for at det gjennom avtale ble enighet om en rett for Svindland til å kreve prisavslag av Bakken dersom det skulle vise seg at motoren han fikk hadde mangler. Et eventuelt prisavslagskrav fra Svindland måtte rettes mot selger av motorene i Nord-Norge.

Fra Svindlands side er det videre anført at Bakkens opptreden ved å nekte å gi Svindland opplysninger om hvem som var selger og dokumentasjon på motorene må anses som erstatningsbetingende opptreden. Bakken forklarte i retten at han ikke ville gi Svindland de aktuelle dokumentene før Svindland som avtalt hadde fått båtene CE-godkjent. Dokumentene brant opp sammen med Bakkens båt under opplag 31.12.2006. Fra Svindlands side ble det i retten anført at disse dokumentene var nødvendige for å ta stilling til om det som ble reparert kunne anses som en mangel eller var en følge av feil ved montering/innsetting eller bruk av motoren.

Bakkens begrunnelse for å tilbakeholde de aktuelle opplysningene er langt fra fyllestgjørende. Han visste at Svindland hadde problemer med motoren han hadde kjøpt, og burde da klart gitt ham dokumentasjonen han hadde. For at en handling skal være erstatningsbetingende må det imidlertid foreligge årsakssammenheng mellom handlingen og tapet som kreves dekket. Selv om Bakkens handling må anses som uvanlig, kan ikke retten se at det fra Svindlands side er sannsynliggjort at han som følge av Bakkens tilbakeholdelse av opplysninger er påført et økonomisk tap han kunne krevd dekket av selger av motorene. Det aktuelle kravet kan da ikke rettes mot Bakken.

Bakken blir etter dette å frifinne for kravet fra Svindland.

Saksomkostninger

Det følger av tvisteloven § 20-2 første ledd at en part som har vunnet saken har krav på full erstatning for sine sakskostnader fra motparten.

Bakken har fått medhold fullt ut mot Drangeid Plast AS og Svindland. Han har således vunnet sakene, jf. § 20-2 annet ledd. Retten har vurdert om § 20-2 tredje ledd bør komme til anvendelse, særlig i tvisten mellom Bakken og Svindland, men har ikke funnet tilstrekkelig grunnlag til å gjøre unntak fra hovedregelen om den tapende parts sakskostnadsansvar.

Advokat Rygnestad fremla ved rettsmøtets avslutning sakskostnadsoppgave med krav om erstatning på kr 28 125. Beløpet dekker salær, reiseutgifter og merverdiavgift. Videre fremgår det at omkostningsoppgaven gjelder begge tvister og $\frac{3}{4}$ av beløpet er knyttet til saken mellom Bakken og Drangeid Plast AS og $\frac{1}{4}$ til tvisten mellom Bakken og Svindland. I tillegg kreves gebyr til retten dekket. Motparten hadde ingen bemerkninger til sakskostnadsoppgaven.

I saker etter småkravsprosess er kostnadsansvaret begrenset etter reglene i tvisteloven § 10-5. Av bestemmelsens annet ledd fremgår det at kostnader til rettshjelp bare kan kreves erstattet med inntil 20 prosent av sakens tvistesum. Bakkens krav om erstatning for rettshjelp i hver av sakene er under nevnte grense. Retten finner ikke holdepunkter for at de påløpte kostnader overstiger det som må anses nødvendig, jf. 20-5 første ledd jf. femte ledd.

Avrundet til nærmeste krone skal Drangeid Plast betale kr 21 094 i sakskostnader til Bakken.

Avrundet til nærmeste krone skal Svindland betale kr 7031 i sakskostnader til Bakken.

I tillegg kommer rettens gebyr med kr 3010, jf. § rettsgebyrloven § 8 åttende ledd. Rettsgebyret fordeles likt på de to tapende parter.

SLUTNING

I tvisten mellom Dag Martin Bakken og Drangeid Plast AS

1. Dag Martin Bakken frifinnes.
2. I sakskostnader betaler Drangeid Plast AS 22 599 – tjuetotusenfemhundreogtittini – kroner til Dag Martin Bakken innen 2 – to – uker fra forkynnelsen av dommen.

I tvisten mellom Dag Martin Bakken og Erik Svindland

1. Dag Martin Bakken frifinnes.
2. I sakskostnader betaler Erik Svindland 8536 – åttetusenfemhundreogtrettiseks – kroner til Dag Martin Bakken innen 2 – to – uker fra forkynnelsen av dommen.

Retten hevet

Jan Mikael Meland

Rettledning om ankeadgangen i sivile saker vedlegges.

Rettledning om ankeadgangen i sivile saker

Reglene i tvisteloven kapitler 29 og 30 om anke til lagmannsretten og Høyesterett regulerer den adgangen partene har til å få avgjørelser overprøvd av høyere domstol. Tvisteloven har noe ulike regler for anke over dommer, anke over kjennelser og anke over beslutninger.

Ankefristen er én måned fra den dagen avgjørelsen ble forkynt eller meddelt, hvis ikke noe annet er uttrykkelig bestemt av retten.

Den som anker må betale behandlingsgebyr. Den domstolen som har avsagt avgjørelsen kan gi nærmere opplysning om størrelsen på gebyret og hvordan det skal betales.

Anke til lagmannsretten over dom i tingretten

Lagmannsretten er ankeinstans for tingrettens avgjørelser. En dom fra tingretten kan ankes på grunn av feil i bedømmelsen av faktiske forhold, rettsanvendelsen, eller den saksbehandlingen som ligger til grunn for avgjørelsen.

Tvisteloven oppstiller visse begrensninger i ankeadgangen. Anke over dom i sak om formuesverdi tas ikke under behandling uten samtykke fra lagmannsretten hvis verdien av ankegjensstanden er under 125 000 kroner. Ved vurderingen av om samtykke skal gis skal det blant annet tas hensyn til sakens karakter, partenes behov for overprøving, og om det synes å være svakheter ved den avgjørelsen som er anket eller ved behandlingen av saken.

I tillegg kan anke – uavhengig av verdien av ankegjensstanden – nektes fremmet når lagmannsretten finner det klart at anken ikke vil føre fram. Slik nekting kan begrenses til enkelte krav eller enkelte ankegrunner.

Anke framsettes ved skriftlig ankeerklæring til den tingretten som har avsagt avgjørelsen. Selvprosederende parter kan inngi anke muntlig ved personlig oppmøte i tingretten. Retten kan tillate at også prosessfullmektiger som ikke er advokater inngir muntlig anke.

I ankeerklæringen skal det særlig påpekes hva som bestrides i den avgjørelsen som ankes, og hva som i tilfelle er ny faktisk eller rettslig begrunnelse eller nye bevis.

Ankeerklæringen skal angi:

- ankeinstansen
- navn og adresse på parter, stedfortredere og prosessfullmektiger
- hvilken avgjørelse som ankes
- om anken gjelder hele avgjørelsen eller bare deler av den
- det krav ankesaken gjelder, og en påstand som angir det resultatet den ankende parten krever
- de feilene som gjøres gjeldende ved den avgjørelsen som ankes
- den faktiske og rettslige begrunnelse for at det foreligger feil
- de bevisene som vil bli ført
- grunnlaget for at retten kan behandle anken dersom det har vært tvil om det
- den ankende parts syn på den videre behandlingen av anken

Anke over dom avgjøres normalt ved dom etter muntlig forhandling i lagmannsretten. Ankebehandlingen skal konsentreres om de delene av tingrettens avgjørelse som er omtvistet og tvilsomme når saken står for lagmannsretten.

Anke til lagmannsretten over kjennelser og beslutninger i tingretten

Som hovedregel kan en *kjennelse* ankes på grunn av feil i bevisbedømmelsen, rettsanvendelsen eller saksbehandlingen. Men dersom kjennelsen gjelder en saksbehandlingsavgjørelse som etter loven skal treffes etter et skjønn over hensiktsmessig og forsvarlig behandling, kan avgjørelsen for den skjønnsmessige avveiningen bare angripes på det grunnlaget at avgjørelsen er uforsvarlig eller klart urimelig.

En *beslutning* kan bare ankes på det grunnlaget at retten har bygd på en uriktig generell lovforståelse av hvilke avgjørelser retten kan treffe etter den anvendte bestemmelsen, eller på at avgjørelsen er åpenbart uforsvarlig eller urimelig.

Kravene til innholdet i ankeerklæringen er som hovedregel som for anke over dommer.

Etter at tingretten har avgjort saken ved dom, kan tingrettens avgjørelser over saksbehandlingen ikke ankes særskilt. I et slikt tilfelle kan dommen isteden ankes på grunnlag av feil i saksbehandlingen.

Anke over kjennelser og beslutninger settes fram for den tingretten som har avsagt avgjørelsen. Anke over kjennelser og beslutninger avgjøres normalt ved kjennelse etter ren skriftlig behandling i lagmannsretten.

Anke til Høyesterett

Høyesterett er ankeinstans for lagmannsrettens avgjørelser.

Anke til Høyesterett over *dommer* krever alltid samtykke fra Høyesteretts ankeutvalg. Slikt samtykke skal bare gis når anken gjelder spørsmål som har betydning utenfor den foreliggende saken, eller det av andre grunner er særlig viktig å få saken behandlet av Høyesterett. – Anke over dommer avgjøres normalt etter muntlig forhandling.

Høyesteretts ankeutvalg kan nekte å ta til behandling anker over *kjennelser og beslutninger* dersom de ikke reiser spørsmål av betydning utenfor den foreliggende saken, og heller ikke andre hensyn taler for at anken bør prøves, eller den i det vesentlige reiser omfattende bevisspørsmål.

Når en anke over kjennelser og beslutninger i tingretten er avgjort ved kjennelse i lagmannsretten, kan avgjørelsen som hovedregel ikke ankes videre til Høyesterett.

Anke over lagmannsrettens kjennelse og beslutninger avgjøres normalt etter skriftlig behandling i Høyesteretts ankeutvalg.